

Васпитање и чиниоци развоја

ПРЕДШКОЛСКО ВАСПИТАЊЕ И ОБРАЗОВАЊЕ

Предшколско васпитање је формативни процес којим се на, узрастима од рођења детета до његовог поласка у школу буде и актуализују његови психофизички потенцијали подстичу и усмеравају позитивне тенденције које се испољавају у развоју, задовољавају дечије потребе као сталан извор развојних могућности и стварају услови за што боље и успешније изражавање и коришћење ових могућности за постизање све виших нивоа у способностима, проширивање и усавршавање искуства, изграђивање војно карактерних особина и ставова, оплемењивање емоција и мењање понашања детета, односно, оформљивање и развијање свих позитивних својстава његове личности. Образовање је сегмент васпитног процеса којим се подстичу и усмеравају све врсте дечијих сазнајних активности којима се стиче, усавршава, уобличава и проширује искуство деце и преносе им се одабрана сазнања која је човечанство током свога развоја прикупило и структурирало у областима науке, технике, рада, производње, уметности и друштвених односа. Њиме се задовољава основна дечија потреба за интеракцију и успешно укључивање у своју околину, што је условљено изграђивањем, увежбавањем и унапређивањем одговарајућих вештина и физичких, сазнајних, афективних и социјалних способности потребних за сналажење и деловање у њој.

Предшколским васпитањем и образовањем треба да се обезбеди задовољавање дечијих друштвених потреба и остваривање њихових права.

Дечије потребе и права су да се роде и живе у средини која ће унапређивати њихово физичко и ментално здравље, у којој ће се се осећати прихваћена и вољена, у којој ће постојати најбољи услови за њихов раст, развој и учење које друштво може да им обезбеди, без изузетка или дискриминације.

Циљеви и задаци васпитања

Као интернационална активност, васпитање обавезно има неки циљ. Циљ васпитања се увек своди на то да се васпитањаци развију у личности одређених својстава. Будући да је он - због тога што је васпитање друштвена делатност - друштвено детерминисан, различита друштва имају различите циљеве васпитања. Додуше, појединци се у васпитавању руководе и циљевима који више или мање одступају од васпитног циља одговарајућег друштва.

Пошто се циљ васпитања, по правилу, веома уопштено формулише, уобичајено је да се он разлаже на саставне компоненте, тј. на више одговарајућих ужих циљева, који се у нас називају задацима васпитања. То су захтеви који се обично формулишу у нормативном облику. Они морају произилазити из циља васпитања и бити остварљиви, а уз то представљати систем чија реализација гарантује остваривање циља васпитања.

У нашем друштву васпитање има за циљ свестрано развијање личности. Зато се ту задаци васпитања најпре одређују по странама развијања личности, тј. по странама васпитања. На тај први ниво конкретизације циља васпитања надовезују се наредни нивои - све до одређивања задатака непосредне васпитне делатности.

ПОЈМОВНО ОДРЕЂЕЊЕ ЦИЉА ВАСПИТАЊА КАО ПЕДАГОШКЕ КАТЕГОРИЈЕ

Васпитање је увек сврсисходна делатност, што ће рећи да није било нити има људске заједнице у којој се васпитањем није нешто одређено хтело да постигне, која није давала смисао и циљ васпитној делатности коју је организовала. Васпитањем се увек тежи циљу који је унапред постављен и одређен. Какав је тај циљ и како га треба сагледавати, различито је у различитим заједницама људи. Битно је да је он постојао, да је увек био присутан у самом процесу васпитања и да је нераздвојни део тог процеса. Сврсисходност као квалитет васпитања као одлика својствена свакој људској заједници давно је уочена. Њоме су се бавили многи теоретичари и када је реч о

васпитању као укупној друштвеној делатности и када је реч о васпитању појединца, изграђивању и формирању његове личности.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com